

РЕШЕНИЕ

№ 456

гр. Пловдив, 15.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, I СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Весела Ив. Евстатиева

Членове: Миглена Р. Маркова
Иванка П. Гоцева

при участието на секретаря Анелия Ас. Деведжиева
като разгледа докладваното от Миглена Р. Маркова Въззивно наказателно дело от частен характер № 20235300602289 по описа за 2023 година

Производството е по реда на гл. XXI от НПК

С Присъда №180/27.07.2023г. постановена по НЧХД № 936/2023г. по описа на ПРС, VI-ти н.с., подс. К. В. К. е признат за невиновен в извършване на престъпление по чл.130 ал.1 от НК и на осн. чл.304 от НПК е оправдан по повдигнатото му обвинение. С атакуваната присъда подсъдимият К. В.К. е осъден да заплати на частния тъжител и граждански ищец Г. П.Г. сумата общо от 700лв. представляваща обезщетение за причинени му неимуществени вреди от деянието, ведно със законната лихва от датата на непозволеното увреждане – 08.11.2021г. до окончателното им изплащане, като до предявения им размер от 5000лв. исквете са отхвърлени като неоснователни и недоказани.

На осн. чл.189 ал.3 от НПК подс. К. е осъден да заплати на частния тъжител направените по делото разноски в размер на 93 /деветдесет и три/ лева за адвокатско възнаграждение съразмерно с уважените размери на гражданските искиове.

На осн. чл.190 ал.3 от НПК частния тъжител е осъден да заплати на подс. К.К. сумата от 1500лв. направени разноски за адвокатско възнаграждение, както и сумата от 20 лева по сметка на РС-Пловдив, представляваща направени разноски за възнаграждение на вещо лице.

Срещу постановената присъда е постъпила жалба от адв.Д. К. защитник

на подс. К. В. К., с която съдебният акт се атакува в гражданско осъдителната му част като неправилен. Излагат се съображения, че не са събрани доказателства, че частния тъжител и гражданския ищец Г. е претърпял неимуществени вреди от деянието. Искане се присъдата да се измени, като на осн. чл.337 ал.3 от НПК се отмени в гражданско осъдителната ѝ част. Депозирани са и допълнение към въззивната жалба, в което се излагат подробни съображения за недоказаност на гражданския иск по основание и размер и се поддържа искането направено във въззивната жалба за отмяна на присъдата в осъдителната ѝ част.

Присъдата се атакува и с жалба от частния тъжител Г. Г., чрез повереника му - адв.Т.К. с оплакване за неправилност и незаконосъобразност на съдебния акт. Искане се присъдата да се отмени и да се постанови нова, с която подсъдимият да бъде признат за виновен по предявеното му обвинение, както и да бъдат уважени в пълен размер предявените граждански искове, ведно със законната лихва от датата на деянието до окончателното изплащане на сумата. Претендират се и разноски за адвокатско възнаграждение за двете съдебни инстанции. Постъпило е и допълнение към въззивната жалба, в което обстойно са изложени съображения относно незаконосъобразността на атакувания съдебен акт с оглед неправилен анализ на събрания доказателствен материал по делото

В съдебно заседание пред настоящата инстанция подсъдимия К. и защитника му – адв. Д.К. поддържат жалбата и допълнението към нея с наведените в тях доводи и искания. Излагат се съображения, че първоинстанционният съд е извършил всестранно изследване на всички факти и обстоятелства по делото и е приложил правилно материалния закон. Твърди се, че телесното увреждане е причинено по непредпазливост, тъй като у подсъдимият е липсвал пряк умисъл за нанасянето му. Сочи се, че обосновано са кредитирани с доверие показанията на свид. Г.А. и не са ценени показанията на свид. А.Ц., както и заключението на съдебно медицинската експертиза и съдебно медицинското удостоверение, доколкото са изготвени въз основа на предоставени от пострадащото лице данни. Искане се присъдата да се измени в гражданско осъдителната ѝ част като неправилна и да се присъдят сторените разноски за въззивното производство.

Частният тъжител и повереника му – адв.К. пледират в съдебно заседание, че присъдата на РС-Пловдив като неправилна и незаконосъобразна следва да се отмени. Излага се несъгласие с приетия от първостепенния съд механизъм на причиняване на телесните увреждания, което се сочи, че не кореспондира със събраните по делото доказателства, както и с направения доказателствен анализ. Твърди се, че изготвената СМЕ и СМУ установяват по

категоричен начин телесните увреждания, поради което и необосновано РС-Пловдив е игнорирал заключението на СМЕ.

Пловдивският окръжен съд, след като обсъди доказателствата по делото, становищата на страните в жалбите, допълнението към тях и изложеното пред настоящия съдебен състав и като съобразно правомощията си по чл.313 и чл.314 от НПК провери изцяло правилността на присъдата по посочените от страните основания и извън тях, намира и приема за установено следното:

Жалбите са процесуално ДОПУСТИМИ, подадени в срок, от процесуално легитимирани лица и са насочени срещу подлежащ на обжалване по реда на глава XXI от НПК съдебен акт. Същите не следва да се разглеждат по същество, тъй като само при положителна констатация, че дейността на проверявания съд по разглеждане и решаване на делото е в съответствие с процесуалния закон, може да се извършва проверка и да се правят изводи относно твърденията за допуснати нарушения на материално правните норми. В настоящия случай са налице основанията на чл.335, ал.2 вр. с чл.334 т.1, вр. с чл.348, ал.3, т.2 предл.1-во от НПК, защото при разглеждане на делото от първостепенния съд са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, поради което и не следва жалбите на защитника на подсъдимия и на частния тъжител да се разглеждат по същество.

Настоящият съдебен състав счита, че постановления от РС-Пловдив съдебен акт не отговаря на изискванията регламентирани в нормата на чл.305 от НПК. Съобразно чл.305 ал.4 от НПК съдът е длъжен да изложи в диспозитива на присъдата си, решението си по въпросите визирани в чл.301 от НПК, а именно: има ли извършено деяние, извършено ли е от подсъдимия, виновно ли е извършено, съставлява ли деянието престъпление, правната му квалификация, да се уважи ли гражданския иск и в какъв размер. С атакуваната присъда подс. К. е признат за невиновен да е причинил на Г.Г. лека телесна повреда, изразяваща се в лекостепенно сътресение на мозъка, довело до разстройство на здравето извън случаите на чл.128 и чл.129 от НК, поради което и на основание чл.304 от НПК е оправдан по повдигнатото му обвинение за престъпление по чл.130, ал.1 от НК. Липсва обаче произнасяне относно останалите инкриминирани с частната тъжба телесни увреждания: контузия на главата; охлузване на челото; кръвонасядане на брадичката; отток

и синина на лявото око, контузия на гръдния кош и охлузване на крайниците. Същите са упоменати само при определяне размера на неимуществените вреди, които подсъдимия следва да заплати на тъжителя, но липсва яснота дали са причинени от подсъдимия и виновно ли са причинени. В изготвените мотиви към постановената присъда също липсва произнасяне и обсъждане на тези въпроси. Изложеното обуславя неяснота в съдебния акт, което не дава възможност на въззивният съд да проконтролира правилността и законосъобразността на взетото от първата инстанция решение и да се произнесе по въпросите, касаещи съществуването на делото. Всякога, когато мотивите са неясни, непълни или противоречиви е налице липса на мотиви, което е процесуално нарушение от категорията на съществените, съобразно Решение № 89 от 17.03.2014 г. на ВКС по н. д. № 121/2014 г., НК, III н. о.

Мотивирането на съдебните решения е елемент на „справедливостта“ на наказателния процес по смисъла на чл.6 параграф 1 от ЕКПЧ, нарушаването на който рефлектира негативно върху възможността да се разберат основанията, послужили за взетото решение от съда, за да се изберат и съответните средства за защита пред по-горната инстанция. Същото е неотстранимо от настоящата инстанция.

Гореизложеното налага извода, че в конкретния казус е налице основанието на чл.348 ал.3 т.2 пр.1 –во от НПК, което е абсолютно и безусловно основание налагащо отмяна на атакуваната присъда и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на Районен съд- Пловдив, без да се обсъждат останалите изложените в жалбите и допълненията към тях възражения.

По изложените по-горе съображения и на основание чл.335 ал.2 вр. с чл.334 т.1, вр. чл. 348 ал.3 т.2 пр.1-во от НПК, Пловдивският Окръжен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ изцяло Присъда №180/27.07.2023г., постановена по НЧХД №936/2023г. по описа на Районен съд –Пловдив, VI-ти наказателен състав и **ВРЪЩА** делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд.

Решението не подлежи на обжалване и протест.

Да се уведомят страните, че решението е изготвено.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____